

и терезии, за да ся научи кои сж виновати, както мислятъ прости-тѣ. Въ страшный-тѣ сждѣ нѣма да ся яви ни едно ново нѣщо, което Богъ по напрѣдъ не е знаилъ, слѣдователно това негово рѣшеніе ще бѣде *праведно и неизмѣняемо*. (2) Това сжщо доказуватъ и всички-тѣ горѣспоменжты мѣста, които показуватъ че състояніе-то ни на онзи свѣтъ зависи отъ обхожденіе-то ни на този свѣтъ. (3) Евангеліе-то ясно казува, че помежду небето и вѣчнж-тж мжкж стои една непроходима пропасть, щото никой който е веднѣж влѣзнѣлъ въ мжкж-тж, не може да излѣзе. “Помежду насъ и васъ стои голѣма пропасть, *да не могатъ* които искатъ да прѣминжтъ отъ тука при васъ, нито онѣзи щото сж тамъ да прѣхождатъ при насъ” (Лук. 16; 26). Това мѣсто Софроніево-то тълкованіе, което четжтъ по церкви-тѣ, хубаво и право тълкува: “Искалъ помощъ,” казува то за богатый-тѣ, “но не получилъ, защото искалъ когато *ми-нжло врѣме-то*, и тамъ дѣто *нѣма милость за никого*. Той выкалъ, Отче Аврааме, помилуй мя, но Авраамъ му реклъ: Ты искашь милость, ама тука не е врѣме за милость; ты ся каешъ сега, но *вз ада покаянiе нѣма*, *всичко е тука безъ ползж*. *) И тѣй онѣзи които сж влѣзли вече въ мжкж-тж, не могатъ да излѣзжтъ, пытамъ, каквж ползж иматъ литургіи, свѣщи, пшеница и молитвы за умрѣлы-тѣ? Като нѣма тамъ *милость за никого*, за-

*) Софронія стран. 164.